

Europa a l'abast de tots

El pròxim 15 de juny se celebraran a l'estat les eleccions europees. Els resultats d'aquesta convocatòria seran la peça clau que determinarà les futures relacions de la UGT amb el PSOE.

Josep M. Sanmartí

No se sap ben bé per què el govern espanyol va ser l'últim dels dotze comunitaris a determinar el dia de les eleccions al Parlament Europeu, el dia 15 de juny. El Consell Europeu (cimer de caps d'Estat i de govern de la CE) havia dit que aquestes eleccions s'havien de fer entre el 15 i el 18 de juny, és a dir, que es podia triar entre un dia feiner i un dia de festa. Gran Bretanya, Irlanda, Dinamarca, Portugal, Holanda i Espanya s'han decidit per cridar els electors el dijous, dia 15, mentre que França, la RFA, Bèlgica, Luxemburg, Itàlia i Grècia es van decantar pel diumenge, dia 18. En el cas espanyol el fet d'haver escollit un dia feiner té una raó ben senzilla i fou reconeguda per la mateixa portaveu del govern, Rosa Conde. Hi ha por a un fort índex d'abstenció, tendència que es pot esmoreir donant un permís laboral de quatre hores a tots els treballadors.

La possible abstenció fou l'aspecte que va debatre més el consell de ministres del dia 14 d'abril. És la primera vegada que els espanyols van a unes eleccions europees soles, aïllades. Les anteriors es van fer el 10 de juny de 1987 juntament amb les municipals i autonòmiques, de manera que l'índex de participació fou molt alt, anormalment alt d'acord amb la mitjana europea. Si aquesta vegada es desploma la participació, l'argumentació europeista oficial quedaria molt malparada. Cal tenir en compte que la progressiva i ràpida integració d'Espanya a la CE és la principal coartada del govern central per prendre moltes decisions de caire legislatiu i executiu. És la base, per exemple, de la seva pugna amb les comunitats autònomes que reclamen més respecte a les seves competències. Una ignorància de les urnes per part dels ciutadans significaria un colp sever a la política europea del govern, i segons com, una desautorització.

Tres dies de suspens

La campanya electoral començarà la nit del 24 al 25 de maig i acabarà a les

Txema Montero, eurodiputat per HB.

12 de la nit del dia 13 de juny, o sigui que serà de 20 dies més un de reflexió. Ara bé, segons la normativa comunitària, els resultats electorals no podran ser proclamats fins que s'hagi tancat la darrera mesa electoral del darrer país que celebri les eleccions, en aquest cas Itàlia a les 10 del vespre del dia 18 de juny. En conseqüència, el dia 15 als sis països indicats abans es farà el recompte de vots a cada mesa, s'aixecaran les actes corresponents... i les Juntes Electorals Provincials les guardaran fins el dia 18 a la nit o el dia 19 al matí, en què es faran les sumes de vots i el repartiment d'escons. Per tant, els resultats provisionals no es podran proclamar fins al cap de tres dies, i oficialment el 5 de juliol, com a molt tard. Alguns partits, como el PCE, ja han expressat la seva preocupació per aquest fet, que d'altra banda és nou en la curta vida democràtica de l'estat espanyol. Si el dia 19 hi ha una procla-

mació provisional de resultats sense que ningú sospiti o denunciï amb fonaments una tupinada, es podrà dir que s'ha superat una nova prova democràtica. Un escàndol, ni que sigui parcial, seria enormement desmoralitzador.

De tota manera, el goven ja ha dispartat el tret de sortida d'una llarga cursa electoral que començarà amb les eleccions europees i acabarà d'aquí a un any aproximadament amb les legislatives estatals, si és que no s'avancen. La pre-campanya, però, ja es nota, tal com va demostrar el mateix president Felipe González el 17 d'abril en un acte de commemoració dels deu anys d'ajuntaments democràtics, que es va convertir en un veritable míting electoral. Això vol dir que aquesta contesa incidirà des d'ara en tota la vida política, i potser en tota la vida pública, de l'estat.

Marcarà sense dubte la pugna entre el PSOE i la UGT. Ja es dona com a segur (hi ha indicis més que suficients) que els dirigents ugetistes recomanaran que no es voti la llista socialista, però no és gens probable que adrecin el vot sindical cap al CDS o cap a IU. Si això es confirma oficialment, significaria el final d'una centenària i estreta cooperació electoral entre les dues forces socialistes i el seu ressò és difícil de calcular ara. Si més no, més d'un observador creu que els resultats del dia 15 de juny seran la peça clau de l'enfrontament que sostenen ugetistes i socialistes. Les darreres enquestes assenyalen que el descens del PSOE no es significatiu, però sumat a una certa recuperació de la dreta podria estrènyer les diferències entre el PSOE i el PP. En qualsevol cas, no sembla que ara com ara hagin transcendit a l'electorat les discussions entre socialistes.

Tots contra tots

Aquestes eleccions tenen la particularitat d'enfrontar totes les candidatures entre elles, ja que tot el territori espanyol és una sola circumscripció electoral. Això permet conèixer el suport que tenen certs partits nacionalistes i regionalistes a la resta de l'estat. Només cal recordar la sorpresa que va ser que Herri Batasuna situés el 1987 un diputat a la Cambra d'Estrasburg. El 15 de juny es podrà comprovar si aquest suport general a la coalició basca ha canviat o no. En aquests dos anys han passat moltes coses. I pel que toca als partits d'àmbit estatal, digui el que digui la senyora Rosa Conde, aquestes eleccions tindran un caràcter de primàries per a les legislatives. □